

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 23. mája 2019*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (EÚ) č. 650/2012 – Článok 3 ods. 1 písm. g) a i) – Pojem ‚rozhodnutie‘ v dedičskej veci – Pojem ‚verejná listina‘ v dedičskej veci – Právna kvalifikácia vnútroštátneho osvedčenia o dedičstve – Článok 3 ods. 2 – Pojem ‚súd‘ – Nevykonanie oznámenia Európskej komisii zo strany členského štátu, že notári ako nejustičné orgány vykonávajú funkcie justičného orgánu ako súdy“

Vo veci C-658/17,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim (Krajský súd Gorzów Wielkopolski, Poľsko) z 10. októbra 2017 a doručený Súdnemu dvoru 24. novembra 2017, ktorý súvisí s konaním začatým na návrh

WB,

za účasti:

Przemysław Bacovej, konajúcej v postavení notárky,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory J.-C. Bonichot, sudcovia C. Toader (spravodajkyňa), A. Rosas, L. Bay Larsen a M. Safjan,

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: M. Aleksejev, vedúci oddelenia,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 29. novembra 2018,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- WB, v zastúpení: M. Krzymuski, radca prawny,
- P. Bac, konajúca v postavení notárky, v zastúpení: M. Margoński, zastępca notarialny,
- poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, S. Żyrek a E. Borawska Kędzierska, splnomocnení zástupcovia,
- nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a M. Hellmann, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: poľština.

- španielska vláda, v zastúpení: S. Jiménez García, splnomocnený zástupca,
 - maďarská vláda, v zastúpení: M. Z. Fehér, G. Koós a M. M. Tátrai, splnomocnení zástupcovia,
 - Európska komisia, v zastúpení: M. Wilderspin a S. L. Kaléda, splnomocnení zástupcovia,
- po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 28. februára 2019,
vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 ods. 1 písm. g) a i), článku 3 ods. 2, článku 39 ods. 2, článku 46 ods. 3 písm. b) a článku 79 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 650/2012 zo 4. júla 2012 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a prijatí a výkone verejných listín v dedičských veciach a o zavedení európskeho osvedčenia o dedičstve (Ú. v. EÚ L 201, 2012, s. 107), ako aj výkladu príloh 1 a 2 vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) č. 1329/2014 z 9. decembra 2014, ktorým sa stanovujú tlačivá uvedené v nariadení č. 650/2012 (Ú. v. EÚ L 359, 2014, s. 30).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu týkajúceho sa konania začatého na návrh WB proti pani Przemysławe Bacovej konajúcej v postavení notárky so sídlom v Słubiciach (Poľsko) na účely vydania okrem iného kópie osvedčenia o dedičstve vydaného touto notárkou.

Právny rámec

Právo Únie

Nariadenie č. 650/2012

- 3 Odôvodnenia 20 až 22 a 62 nariadenia č. 650/2012 stanovujú:
 - „(20) V tomto nariadení by sa mali zohľadniť rôzne systémy riešenia dedičských vecí, ktoré sa v členských štátoch uplatňujú. Na účely tohto nariadenia by pojem ‚súd‘ mal preto mať široký význam, aby zahŕňal nielen súdy v pravom zmysle slova vykonávajúce funkcie justičného orgánu, ale aj notárov alebo registračné orgány v určitých členských štátoch, ktoré v dedičských veciach vykonávajú funkcie justičného orgánu ako súdy, a notárov a príslušníkov právnických povolání, ktorí v niektorých členských štátoch vykonávajú funkcie justičného orgánu v danej dedičskej veci na základe poverenia súdom. Všetky súdy vymedzené v tomto nariadení by sa mali riadiť normami o určení právomoci, ktoré sú stanovené v tomto nariadení. Pojem ‚súd‘ by, naopak, nemal zahŕňať nejustičné orgány členského štátu, ktoré majú podľa vnútroštátneho právneho poriadku právomoc konať v dedičských veciach, ako napríklad notári, ktorí vo väčšine členských štátov bežne [ako sú notári vo väčšine členských štátov, keď ako je to bežnou praxou – *neoficiálny preklad*] nevykonávajú funkcie justičného orgánu.
 - (21) Toto nariadenie by malo umožniť všetkým notárom, ktorí majú právomoc konať v dedičských veciach v členských štátoch, aby túto právomoc vykonávali. To, či sa budú na notárov v určitom členskom štáte vzťahovať normy o určení právomoci stanovené v tomto nariadení, by malo závisieť od toho, či sa na nich vzťahuje pojem ‚súd‘ na účely tohto nariadenia.

(22) Akty [Listiny – *neoficiálny preklad*] vo veciach dedičstva vydané v členských štátoch notármi by mali byť v obehu podľa tohto nariadenia. Ak notári vykonávajú funkcie justičného orgánu, sú viazaní pravidlami súdnej právomoci a ich rozhodnutia by mali byť v obehu v súlade s ustanoveniami o uznávaní, vykonateľnosti a výkone rozhodnutí. Ak notári nevykonávajú funkcie justičného orgánu, nie sú viazaní pravidlami súdnej právomoci a verejné listiny, ktoré vydávajú, by mali byť v obehu v súlade s ustanoveniami o verejných listinách.

...

(62) „Pravosť verejnej listiny by mal byť samostatný pojem vzťahujúci sa napríklad na otázku pravosti listiny, formálne náležitosti listiny, právomoci orgánu, ktorý vyhotovuje listinu, a postup vyhotovenia listiny. Mal by sa vzťahovať aj na skutkové okolnosti, ktoré dotknutý orgán vo verejnej listine zaznamenal, ako je napríklad skutočnosť, že sa uvedené strany v daný deň dostavili pred orgán a že urobili uvedené vyhlásenia. Strana, ktorá chce napadnúť pravosť verejnej listiny, by tak mala urobiť na príslušnom súde v členskom štáte pôvodu verejnej listiny, a to podľa právneho poriadku tohto členského štátu.“

4 Podľa článku 3 tohto nariadenia:

„1. Na účely tohto nariadenia:

...

g) ‚rozhodnutie‘ je akékoľvek rozhodnutie v dedičskej veci, ktoré vydal súd členského štátu, bez ohľadu na jeho označenie, vrátane rozhodnutia o určení výšky trov alebo výdavkov súdnym úradníkom;

...

i) ‚verejná listina‘ je písomnosť v dedičskej veci, ktorá bola úradne vyhotovená alebo zaregistrovaná ako verejná listina v členskom štáte a ktorej pravosť:

i) sa vzťahuje na podpis a obsah verejnej listiny a

ii) bola potvrdená orgánom verejnej moci alebo iným orgánom oprávneným na tento účel členským štátom pôvodu.

2. Na účely tohto nariadenia je ‚súd‘ akýkoľvek justičný orgán, iný orgán a príslušník právnického povolania, ktorý má právomoc v dedičských veciach, vykonáva funkcie justičného orgánu alebo koná na základe poverenia justičného orgánu alebo pod kontrolou justičného orgánu, pokiaľ tento iný orgán a príslušník právnického povolania poskytuje záruky nestrannosti a dodržania práva všetkých účastníkov na vypočutie a pokiaľ jeho rozhodnutia podľa právneho poriadku členského štátu, v ktorom koná:

a) môžu byť napadnuté opravným prostriedkom podaným justičnému orgánu alebo preskúmané týmto orgánom a

b) majú podobnú právnu silu a účinky ako rozhodnutie justičného orgánu v rovnakej veci.

Členské štáty v súlade s článkom 79 oznámia [Európskej komisii] ďalšie orgány a právnické povolania uvedené v prvom pododseku.“

5 Článok 59 ods. 1 druhý pododsek tohto nariadenia stanovuje:

„Osoba, ktorá si želá použiť verejnú listinu v inom členskom štáte, môže požiadať orgán, ktorý verejnú listinu vystavuje, v štáte pôvodu, aby vyplnil tlačivo stanovené v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 81 ods. 2 a opísal v ňom dôkazné účinky, ktoré má verejná listina v členskom štáte pôvodu.“

6 Článok 79 ods. 1 a 2 nariadenia č. 650/2012 stanovuje:

„1. Komisia na základe oznámení členských štátov ustanoví zoznam ďalších orgánov a príslušníkov právnických povolání podľa článku 3 ods. 2.

2. Členské štáty oznámia Komisii každú následnú zmenu informácií uvedených v tomto zozname. Komisia zoznam náležite zmení a doplní.“

Vykonávacie nariadenie č. 1329/2014

7 Článok 1 ods. 1 a 2 vykonávacieho nariadenia č. 1329/2014 stanovuje:

„1. Tlačivo, ktoré sa má použiť na potvrdenie o rozhodnutí v dedičskej veci podľa článku 46 ods. 3 písm. b) nariadenia [č. 650/2012], sa stanovuje v prílohe 1 ako tlačivo I.

2. Tlačivo, ktoré sa má použiť na potvrdenie o verejnej listine v dedičskej veci podľa článku 59 ods. 1 a článku 60 ods. 2 nariadenia [č. 650/2012], sa stanovuje v prílohe 2 ako tlačivo II.“

Poľské právo

Zákon o notároch

8 Ustawa Prawo o notariacie (zákon o Notárskom poriadku) zo 14. februára 1991 (Dz. U. č. 22, položka 91), v znení zákona z 13. decembra 2013 (Dz. U. z roku 2014, položka 164) (ďalej len „Notársky poriadok“), vo svojom § 4 stanovuje, že notári vedú svoju kanceláriu.

9 Podľa § 5 ods. 1 Notárskeho poriadku sú notári odmeňovaní za svoju činnosť na základe dohody so stranami v rozsahu sadzobníka stanoveného podľa § 5 ods. 3 tohto poriadku ministrom spravodlivosti po dohode s ministrom financií po konzultácii s Národnou notárskou radou.

10 Vydávanie osvedčení o dedičstve poľskými notármi upravujú § 95a až 95p Notárskeho poriadku.

11 Podľa § 95b Notárskeho poriadku:

„Pred vydaním osvedčenia o dedičstve notár vyhotoví protokol o dedičstve v súčinnosti so všetkými dotknutými osobami s prihliadnutím na § 95ca.“

12 § 95c ods. 1 a 2 Notárskeho poriadku stanovuje:

„1. Notár pred vyhotovením protokolu poučí všetky prítomné osoby o povinnosti uviesť všetky skutočnosti, ktorých sa týka protokol, ako aj o trestnoprávnej zodpovednosti v prípade uvedenia nepravdivých vyjadrení.

2. Protokol o dedičstve obsahuje predovšetkým:

(1) súhlasnú žiadosť osôb zúčastnených na spísaní protokolu o vydanie osvedčenia o dedičstve.

...“

13 § 95ca ods. 1 a 3 Notárskeho poriadku stanovuje:

„1. Notár spíše návrh protokolu o dedičstve na základe žiadosti dotknutej osoby a v súčinnosti s ňou.

...

3. Dotknutá osoba potvrdí prostredníctvom vyhlásenia urobeného pred notárom, ktorý vyhotovil návrh protokolu o dedičstve, alebo pred iným notárom, údaje uvedené v návrhu protokolu o dedičstve a vyjadrí svoj súhlas s vyhotovením protokolu o dedičstve v súlade s návrhom tohto protokolu.“

14 § 95e Notárskeho poriadku znie:

„1. Notár po spísaní protokolu o dedičstve vyhotoví osvedčenie o dedičstve, ak nie je žiadna pochybnosť o právomoci vnútroštátnych súdov, obsahu uplatniteľného cudzieho práva, totožnosti dediča, výške dedičských podielov a v prípade, ak zosnulý vykonal vindikačný odkaz ani o totožnosti vindikačného odkazovníka alebo predmete odkazu.

2. Notár odmietne vyhotoviť osvedčenie o dedičstve:

(1) ak už existuje osvedčenie o dedičstve alebo uznesenie o potvrdení nadobudnutia dedičstva,

(2) ak sa pri spísaní protokolu o dedičstve ukáže, že pri vypracovaní protokolu neboli prítomné všetky osoby, ktoré môžu prichádzať do úvahy ako zákonní dediči, dediči zo závetu alebo vindikační odkazovníci, alebo ak existujú či existovali záveti, ktoré neboli otvorené alebo oznámené,

...

(4) ak nie je daná právomoc vnútroštátnych súdov.

3. Ak má dedičstvo pripadnúť obci alebo [Skarbowi Państwa (Štátna pokladnica, Poľsko)] ako zákonným dedičom a dôkazy predložené dotknutou osobou nie sú dostatočné na vydanie osvedčenia o dedičstve, notár môže vyhotoviť predmetnú listinu až po verejnej výzve dedičom uverejnenej na náklady dotknutej osoby. Ustanovenia § 673 a 674 [kodeks postępowania cywilnego (Občiansky súdny poriadok)] sa uplatnia primerane.“

15 Podľa § 95j Notárskeho poriadku:

„Zaregistrované osvedčenie o dedičstve má rovnaké účinky ako právoplatné uznesenie o potvrdení nadobudnutia dedičstva.“

16 § 95p Notárskeho poriadku stanovuje:

„Ak sa v osobitných ustanoveniach uvádza odkaz na rozhodnutie, ktorým sa konštatuje nadobudnutie dedičstva, tento pojem zahŕňa aj zaregistrované osvedčenie o dedičstve. ...“

Občiansky zákonník

- 17 § 1025 ods. 2 zákona kodeks cywilny (Občiansky zákonník) stanovuje, že „platí domnienka, že dedičom je osoba, v prospech ktorej bolo vydané uznesenie o potvrdení nadobudnutia dedičstva alebo osvedčenie o dedičstve.
- 18 Podľa § 1027 Občianskeho zákonníka „dedič môže svoje dedičské práva voči tretím osobám, ktoré si neuplatňujú nijaký dedičský nárok, preukázať iba uznesením o potvrdení nadobudnutia dedičstva alebo zaregistrovaným osvedčením o dedičstve“.
- 19 § 1028 Občianskeho zákonníka uvádza, že „ak osoba, ktorá získala uznesenie o potvrdení nadobudnutia dedičstva alebo osvedčenie o dedičstve, avšak nemá postavenie dediča, prevedie právo patriace do dedičstva na tretiu osobu, táto osoba nadobúda právo alebo je oslobodená od povinnosti iba vtedy, ak konala v dobrej viere“.

Občiansky súdny poriadok

- 20 § 669¹ Občianskeho súdneho poriadku stanovuje:

„1. Súd príslušný na konanie v dedičskej veci zruší zaregistrované osvedčenie o dedičstve, ak už bolo v súvislosti s tým istým dedičstvom vydané uznesenie o potvrdení nadobudnutia dedičstva.

2. Ak boli v súvislosti s tým istým dedičstvom zaregistrované viaceré osvedčenia o dedičstve, súd príslušný na konanie v dedičskej veci zruší na návrh dotknutej osoby všetky osvedčenia o dedičstve a vydá uznesenie o potvrdení nadobudnutia dedičstva.

3. S výnimkou prípadov uvedených v odsekoch 1 a 2 je možné zrušiť zaregistrované osvedčenie o dedičstve iba v prípadoch, ktoré stanovuje zákon.“

- 21 Podľa § 679 tohto kódexu:

„1. Dôkaz o tom, že osoba, v prospech ktorej bolo vydané uznesenie o potvrdení nadobudnutia dedičstva, nie je dedičom alebo že jej patrí podiel v inej výške, než aká bola stanovená, možno predložiť iba v rámci konania o zrušení alebo o zmenu uznesenia o potvrdení nadobudnutia dedičstva, a to v súlade s ustanoveniami tejto kapitoly. Účastník konania o vydanie uznesenia o potvrdení nadobudnutia dedičstva však môže podať žalobu smerujúcu k zmene uznesenia iba za podmienky, že založí svoju žalobu na skutočnostiach, ktorých sa nemohol dovoliavať v priebehu uvedeného konania, a podá ju najneskôr do jedného roka odo dňa, keď nadobudol túto možnosť.

2. Návrh na začatie tohto konania môže podať ktorákoľvek dotknutá osoba.

3. Ak bol predložený dôkaz o tom, že dedičstvo alebo jeho časť nadobudla iná osoba, ako je osoba určená v právoplatnom uznesení o potvrdení nadobudnutia dedičstva, súd príslušný na konanie v dedičskej veci zmení predmetné uznesenie a vydá rozhodnutie o dedičstve v súlade so skutočnou právnou situáciou.

4. Ustanovenia odsekov 1 až 3 sa primerane uplatnia na zaregistrované osvedčenie o dedičstve a na uznesenie o nadobudnutí ‚vindikačného odkazu‘.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 22 Otec pani WB, ktorý zomrel 6. augusta 2016, bol poľský štátny príslušník s obvyklým pobytom v Poľsku. Pani WB bola jedným z účastníkov konania o dedičstve po jej otcovi začatého pred pani Bacovou v postavení notárky a smerujúceho k vydaniu osvedčenia o dedičstve. Táto notárka vypracovala uvedenú listinu 21. októbra 2016 v súlade s poľskou právnou úpravou.
- 23 Poručiteľ bol podnikateľ vykonávajúci hospodársku činnosť v blízkosti nemecko-poľskej hranice. Žalobkyňa mala záujem zistiť, či mal v niektorej, prípadne viacerých nemeckých bankách, uložené peňažné prostriedky, a ak áno, v akej výške môžu byť zahrnuté do dedičstva. Preto 7. júna 2017 pani WB podala žiadosť o vydanie kópie osvedčenia o dedičstve vydaného uvedenou notárkou, spolu s potvrdením o tom, že toto osvedčenie predstavuje rozhodnutie v dedičskej veci v zmysle článku 3 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 650/2012, predloženým vo forme tlačiva uvedeného v prílohe 1 vykonávacieho nariadenia č. 1329/2014. Subsidiárne v prípade zamietnutia tejto žiadosti požiadala o vydanie kópie osvedčenia o dedičstve s potvrdením, že toto osvedčenie je verejnou listinou v dedičskej veci v zmysle článku 3 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 650/2012, predloženým vo forme tlačiva uvedeného v prílohe 2 vykonávacieho nariadenia č. 1329/2014.
- 24 Protokolom zo 7. júna 2017 notársky zástupca vykonávajúci funkciu v rámci kancelárie pani Bacovej tieto žiadosti zamietol. V zásade konštatoval, že osvedčenie o dedičstve je „rozhodnutím“ v zmysle článku 3 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 650/2012 a vzhľadom na to, že Poľská republika nevykonala oznámenie Komisii podľa článku 3 ods. 2 tohto nariadenia, nemôže vykonať osvedčenie na tlačive uvedenom v prílohe 1 vykonávacieho nariadenia č. 1329/2014. Pokiaľ ide o subsidiárnu žiadosť žalobkyne, notársky zástupca uviedol, že keďže osvedčenie o dedičstve predstavuje „rozhodnutie“, je vylúčené, aby mohlo byť považované za „verejnú listinu“, takže aj keď sú splnené podmienky stanovené v článku 3 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 650/2012, nie je možné vydať príslušné potvrdenie na tlačive uvedenom v prílohe 2 vykonávacieho nariadenia č. 1329/2014.
- 25 Pani WB podala 7. júna 2017 žalobu na vnútroštátnom súde, pričom uviedla jednak, že osvedčenie o dedičstve spĺňa všetky požiadavky na to, aby bolo považované za „rozhodnutie“ v zmysle článku 3 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 650/2012, a jednak že opomenutie Poľskej republiky oznámiť Komisii notárov, ktorí vydávajú osvedčenia o dedičstve, v súlade s posledným pododsekom článku 3 ods. 2 a článkom 79 uvedeného nariadenia, nie je určujúce pre právnu povahu osvedčenia o dedičstve.
- 26 Vnútroštátny súd sa domnieva, že na účely rozhodnutia o žalobe pani WB sa musí najskôr uistiť, či potvrdenie uvedené v prílohe 1 vykonávacieho nariadenia č. 1329/2014 možno vydať aj pre procesné akty, ktoré nemajú povahu vykonateľného exekučného titulu. V tejto súvislosti sa vnútroštátny súd domnieva, že znenie článku 46 ods. 3 písm. b) nariadenia č. 650/2012 v spojení s jeho článkom 39 ods. 2 hovorí v prospech používania uvedeného potvrdenia v súvislosti so všetkými rozhodnutiami, vrátane tých, ktoré nemajú povahu vykonateľného exekučného titulu.
- 27 Podľa názoru tohto súdu je okrem iného potrebné spresniť definíciu pojmov „rozhodnutie“ a „súd“ v zmysle nariadenia č. 650/2012. Domnieva sa, že poľskí notári, ktorí vydávajú osvedčenia o dedičstve, vykonávajú vo vzťahu k určovaniu právoplatných dedičov „funkcie justičného orgánu ako súdy“ v zmysle odôvodnenia 20 nariadenia č. 650/2012. Vnútroštátny súd tiež poukazuje na to, že osvedčenie o dedičstve má rovnaké účinky ako právoplatné uznesenie o potvrdení nadobudnutia dedičstva vydané súdom, takže je potrebné považovať ho za „rozhodnutie“ v zmysle článku 3 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 650/2012. Uvedený súd si však kladie otázku, či z pojmu „rozhodnutie“ vyplýva, že rozhodnutie musí vydať orgán oprávnený rozhodovať vo veci sporov medzi dotknutými stranami.
- 28 Pokiaľ ide o nevykonanie oznámenia členskými štátmi v rozpore s článkom 79 nariadenia č. 650/2012, vnútroštátny súd sa domnieva, že obsah tohto ustanovenia neumožňuje poskytnúť jasnú odpoveď na otázku, či má toto oznámenie konštitutívnu alebo čisto informatívnu povahu.

- 29 Napokon vnútroštátny súd uvádza, že ak by sa osvedčenie o dedičstve vyhotovené poľským notárom nepovažovalo za „rozhodnutie“ v zmysle nariadenia č. 650/2012, je naopak nepochybné, že spĺňa požiadavky na to, aby bolo považované za „verejnú listinu“ v zmysle článku 3 ods. 1 písm. i) uvedeného nariadenia.
- 30 Za týchto okolností Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim (Krajský súd Gorzów Wielkopolski, Poľsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Má sa článok 46 ods. 3 písm. b) [nariadenia č. 650/2012] v spojení s článkom 39 ods. 2 [tohto nariadenia] vykladať v tom zmysle, že potvrdenie o rozhodnutí v dedičskej veci podľa vzoru tlačiva uvedeného v prílohe 1 vykonávacieho nariadenia č. 1329/2014 možno vydať aj v súvislosti s rozhodnutiami, ktoré potvrdzujú postavenie dediča, ale nie sú (ani čiastočne) vykonateľné?
 2. Má sa článok 3 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 650/2012 vykladať v tom zmysle, že osvedčenie o dedičstve, akým je poľské osvedčenie o dedičstve, ktoré notár vydá na základe súhlasnej žiadosti všetkých účastníkov konania o vydaní osvedčenia o dedičstve a ktoré má rovnaké právne účinky ako právoplatné uznesenie súdu o potvrdení nadobudnutia dedičstva, predstavuje rozhodnutie v zmysle tohto ustanovenia, a teda má sa článok 3 ods. 2 prvá veta nariadenia č. 650/2012 vykladať v tom zmysle, že notár, ktorý vydáva takýto druh osvedčení o dedičstve, predstavuje súd v zmysle tohto ustanovenia?
 3. Má sa článok 3 ods. 2 druhá veta nariadenia č. 650/2012 vykladať v tom zmysle, že oznámenie, ktoré členský štát vykonal v súlade s článkom 79 uvedeného nariadenia, má informatívny charakter a nie je podmienkou pre kvalifikáciu príslušníka právnického povolania s právomocou konať v dedičských veciach, ktorý vykonáva funkcie justičných orgánov, ako súdu v zmysle článku 3 ods. 2 prvej vety nariadenia, ak tento príslušník právnického povolania spĺňa podmienky vyplývajúce z tohto ustanovenia?
 4. V prípade zápornej odpovede na prvú, druhú alebo tretiu otázku: Má sa článok 3 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 650/2012 vykladať v tom zmysle, že kvalifikácia vnútroštátneho procesného nástroja osvedčujúceho postavenie dediča, akým je poľské osvedčenie o dedičstve, ako rozhodnutia v zmysle článku 3 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 650/2012, bráni tomu, aby sa považovalo za verejnú listinu?
 5. V prípade kladnej odpovede na štvrtú otázku: Má sa článok 3 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 650/2012 vykladať v tom zmysle, že osvedčenie o dedičstve, akým je poľské osvedčenie o dedičstve, ktoré notár vydá na základe súhlasnej žiadosti všetkých účastníkov konania o vydaní osvedčenia o dedičstve, predstavuje verejnú listinu v zmysle tohto ustanovenia?“

O prejudiciálnych otázkach

O druhej a tretej otázke

- 31 Svojou druhou a treťou otázkou, ktoré je potrebné preskúmať spoločne a ako prvé v poradí, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či je jednak nevykonanie oznámenia zo strany členského štátu podľa článku 3 ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 650/2012 o tom, že notári vykonávajú funkcie justičného orgánu, určujúce, pokiaľ ide o kvalifikáciu týchto notárov ako „súdy“, a v prípade zápornej odpovede, či sa má článok 3 ods. 2 prvý pododsek tohto nariadenia vykladať v tom zmysle, že notár, ktorý na základe vnútroštátnej právnej úpravy, o akú ide vo veci samej, vyhotoví osvedčenie o dedičstve, o aké ide vo veci samej, na základe súhlasnej žiadosti všetkých účastníkov konania pred notárom, predstavuje „súd“ v zmysle tohto ustanovenia, ako aj či sa má článok 3 ods. 1 písm. g)

nariadenia č. 650/2012 vykladať v tom zmysle, že osvedčenie o dedičstve, o aké ide vo veci samej, vyhotovené notárom na základe súhlasnej žiadosti všetkých účastníkov konania pred notárom, predstavuje „rozhodnutie“ v zmysle tohto ustanovenia.

- 32 Podľa článku 3 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 650/2012 sa pojem „rozhodnutie“ vzťahuje na akékoľvek rozhodnutie v dedičskej veci, ktoré vydal súd členského štátu, bez ohľadu na jeho označenie, vrátane rozhodnutia o určení výšky trov alebo výdavkov súdnym úradníkom.
- 33 Rozhodnutie v zmysle tohto ustanovenia teda charakterizuje skutočnosť, že pochádza od „súdu“, takže na zodpovedanie otázky, či sa má také vnútroštátne osvedčenie o dedičstve, o aké ide vo veci samej, považovať za „rozhodnutie“, je najprv potrebné určiť, či orgán, ktorý ho vydal, musí byť považovaný za „súd“ v zmysle článku 3 ods. 2 uvedeného nariadenia.
- 34 Pokiaľ ide o vymedzenie pojmu „súd“ podľa článku 3 ods. 2 prvého pododseku nariadenia č. 650/2012, tento pojem označuje akýkoľvek justičný orgán, iný orgán a príslušníka právnického povolania, ktorý má právomoc v dedičských veciach, vykonáva funkcie justičného orgánu alebo koná na základe poverenia justičného orgánu alebo pod kontrolou justičného orgánu, pokiaľ tieto iné orgány a príslušníci právnických povolání poskytujú záruky nestrannosti a dodržania práva všetkých účastníkov na vypočutie a pokiaľ ich rozhodnutia podľa právneho poriadku členského štátu, v ktorom konajú, môžu byť napadnuté opravným prostriedkom podaným justičnému orgánu alebo preskúmané týmto orgánom a majú podobnú právnu silu a účinky ako rozhodnutie justičného orgánu v rovnakej veci.
- 35 Článok 3 ods. 2 druhý pododsek tohto nariadenia stanovuje, že členské štáty oznámia Komisii okrem iného, ktoré nejustičné orgány vykonávajú funkcie justičného orgánu.
- 36 V tejto súvislosti článok 79 nariadenia č. 650/2012 spresňuje, že Komisia na základe oznámení členských štátov ustanoví zoznam ďalších orgánov a príslušníkov právnických povolání podľa článku 3 ods. 2 tohto nariadenia. Členské štáty oznamujú Komisii všetky následné zmeny informácií uvedených v tomto zozname, a Komisia ho v dôsledku toho zmení.
- 37 V prejednávanej veci je potrebné konštatovať, že poľskí notári nie sú uvedení na tomto zozname, keďže Poľská republika ich neurčila ako nejustičné orgány, ktoré vykonávajú funkcie justičného orgánu ako súdy.
- 38 Pred určením, či notár, ktorý na základe súhlasnej žiadosti všetkých účastníkov konania pred notárom vyhotoví osvedčenie o dedičstve v súlade s vnútroštátnou právnou úpravou, o akú ide vo veci samej, spĺňa kritériá stanovené v článku 3 ods. 2 prvom pododseku nariadenia č. 650/2012, je teda potrebné rozhodnúť o dôsledkoch nevykonania oznámenia podľa článku 3 ods. 2 druhého pododseku tohto nariadenia.

O dôsledkoch nevykonania oznámenia podľa článku 3 ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 650/2012

- 39 Je potrebné poznamenať, že článok 3 ods. 2 nariadenia č. 650/2012 nevymenúva orgány a príslušníkov právnických povolání, ktorí sú považovaní za súdy v zmysle uvedeného nariadenia, ale konkrétne sa v ňom stanovujú podmienky, ktoré tieto orgány a príslušníci právnických povolání musia na tento účel spĺňať.
- 40 Ako totiž vyplýva z judikatúry Súdneho dvora, na rozdiel napríklad od nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 805/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vytvára európsky exekučný titul pre nesporné nároky (Ú. v. EÚ L 143, 2004, s. 15; Mim. vyd. 19/007, s. 38), alebo nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone

rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1), ktoré neobsahujú žiadne všeobecné ustanovenie stanovujúce podmienky, ktoré musí orgán splniť, aby bol považovaný za súd, nariadenie č. 650/2012 vo svojom článku 3 ods. 2 spresňuje, že pojem „súd“ v zmysle tohto nariadenia zahŕňa nielen justičné orgány, ale aj akýkoľvek iný orgán, ktorý má právomoc v dedičských veciach, vykonáva funkcie justičného orgánu a spĺňa podmienky stanovené v rovnakom ustanovení (pozri v tomto zmysle rozsudky z 9. marca 2017, Zulfikarpašić, C-484/15, EU:C:2017:199, bod 35, a z 9. marca 2017, Pula Parking, C-551/15, EU:C:2017:193, bod 48).

- 41 Z toho vyplýva, že orgány a príslušníci právnických povolání, ktorí majú právomoc konať v dedičských veciach, iní ako súdne orgány, musia na to, aby mohli byť považované za „súdy“ v zmysle článku 3 ods. 2 prvého pododseku nariadenia č. 650/2012, spĺňať kritériá stanovené v uvedenom ustanovení.
- 42 V tejto súvislosti musí každý členský štát v rámci nariadenia č. 650/2012 na účely vypracovania zoznamu uvedeného v článku 79 tohto nariadenia overiť, či orgány s právomocou konať v dedičských veciach spĺňajú podmienky stanovené v článku 3 ods. 2 prvom pododseku uvedeného nariadenia, aby mohli byť považované za „súdy“, a podľa článku 3 ods. 2 druhého pododseku toho istého nariadenia ich oznámiť Komisii.
- 43 Hoci toto oznámenie Komisii zakladá domnienku, že vnútroštátne orgány oznámené podľa článku 79 nariadenia č. 650/2012 predstavujú „súdy“ v zmysle článku 3 ods. 2 tohto nariadenia, okolnosť, že vnútroštátny orgán na tomto zozname nie je uvedený, nemôže sama osebe stačiť na vyvodenie záveru, že tento orgán nespĺňa podmienky uvedené v článku 3 ods. 2 uvedeného nariadenia (pozri analogicky rozsudok z 30. mája 2018, Czerwiński, C-517/16, EU:C:2018:350, bod 31 a citovanú judikatúru).
- 44 Ako totiž vyplýva z odôvodnenia 21 nariadenia č. 650/2012, otázka, či sa budú na notárov v určitom členskom štáte vzťahovať normy o určení právomoci stanovené v tomto nariadení, by mala závisieť od toho, či sa na nich vzťahuje pojem „súd“ na účely tohto nariadenia, a nie od toho, či sú zahrnutí v zozname uvedenom v článku 79 uvedeného nariadenia, ktorý je vyhotovený na základe oznámenia podľa článku 3 ods. 2 druhého pododseku uvedeného nariadenia.
- 45 Vnútroštátny súd rozhodujúci o spore, ktorý sa týka toho, či majú byť orgán alebo príslušník právnického povolania, ktorí majú právomoc konať v dedičských veciach, považovaní za „súd“ v zmysle článku 3 ods. 2 prvého pododseku nariadenia č. 650/2012, alebo ktorý má pochybnosti o správnosti vyhlásení členského štátu, si môže položiť otázku, či sú v prípade, ktorý prejednáva, splnené podmienky stanovené v uvedenom ustanovení a prípadne sa obrátiť na Súdny dvor s návrhom na začatie prejudiciálneho konania.
- 46 V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že cieľ nariadenia č. 650/2012, ktorým je zabezpečiť riadny výkon spravodlivosti v Európskej únii, by bol vážne ohrozený, ak by bolo možné, aby ktorýkoľvek členský štát tým, že nezahrnie orgány a príslušníkov právnických povolání vykonávajúcich funkcie justičného orgánu ako súdy do oznámenia pre Komisiu podľa článku 79 nariadenia č. 650/2012, alebo naopak tým, že ich tam zahrnie, stanovil, či je možné považovať ich za „súd“ v zmysle článku 3 ods. 2 prvého pododseku uvedeného nariadenia, bez toho, aby dodržal podmienky výslovne stanovené v tomto ustanovení.
- 47 Preto z nevykonania oznámenia Komisii podľa článku 79 nariadenia č. 650/2012 zo strany Poľskej republiky vo vzťahu k poľským notárom nemožno vyvodiť záver, že títo notári nemôžu byť považovaní za „súd“, ak spĺňajú podmienky stanovené v uvedenom nariadení.
- 48 Z toho vyplýva, že nevykonanie oznámenia zo strany Poľskej republiky podľa článku 3 ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 650/2012 o tom, že notári vykonávajú funkcie justičného orgánu, má len informatívnu povahu.

49 Preto je potrebné samostatne určiť, či notár, ktorý na základe súhlasnej žiadosti všetkých účastníkov konania pred notárom vyhotoví osvedčenie o dedičstve, spĺňa podmienky stanovené v článku 3 ods. 2 prvom pododseku nariadenia č. 650/2012, aby mohol byť považovaný za „súd“ v zmysle tohto ustanovenia.

O pojme „súd“ v zmysle článku 3 ods. 2 prvého pododseku nariadenia č. 650/2012

- 50 Na úvod je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry z požiadaviek jednotného uplatňovania práva Únie, ako aj zo zásady rovnosti vyplýva, že znenie ustanovenia práva Únie, ktoré neobsahuje nijaký výslovný odkaz na právo členských štátov s cieľom určiť jeho zmysel a pôsobnosť, si v zásade vyžaduje v celej únii autonómny a jednotný výklad, ktorý musí zohľadňovať kontext ustanovenia a cieľ sledovaný príslušnou právnou úpravou (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. júna 2018, Oberle, C-20/17, EU:C:2018:485, bod 33).
- 51 Ako bolo spresnené v bode 34 tohto rozsudku, podľa článku 3 ods. 2 prvého pododseku nariadenia č. 650/2012, nejustičný orgán alebo príslušník právnického povolania, ktorí majú právomoc konať v dedičských veciach, spadajú pod pojem „súd“ v zmysle tohto ustanovenia, ak vykonávajú funkcie justičného orgánu alebo konajú na základe poverenia justičného orgánu alebo pod kontrolou justičného orgánu, pokiaľ spĺňajú podmienky stanovené v rovnakom ustanovení.
- 52 Ako uviedol generálny advokát v bodoch 76 a 77 svojho stanoviska, podmienky stanovené v článku 3 ods. 2 prvom pododseku nariadenia č. 650/2012 zaručujú dodržiavanie zásady vzájomnej dôvery pri výkone spravodlivosti v členských štátoch, na ktorej je založené uplatňovanie ustanovení tohto nariadenia týkajúcich sa uznávania a výkonu rozhodnutí v súlade s kapitolou IV uvedeného nariadenia, a ktorá odôvodňuje rozdielny právny režim uplatniteľný na pohyb rozhodnutí a listín v členských štátoch.
- 53 Hoci sú totiž funkcie justičného orgánu a funkcie notárov odlišné, z odôvodnenia 20 nariadenia č. 650/2012 vyplýva, že v rámci tohto nariadenia by mal mať pojem „súd“ široký význam, zahŕňajúci aj notárov, keď vykonávajú funkcie justičného orgánu v určitých dedičských otázkach. Naopak, rovnaké odôvodnenie spresňuje, že pojem „súd“ by nemal zahŕňať nejustičné orgány členského štátu, ktoré majú podľa vnútroštátneho právneho poriadku právomoc konať v dedičských veciach, ako sú notári vo väčšine členských štátov, keď ako je to bežnou praxou, nevykonávajú funkcie justičného orgánu.
- 54 Je teda potrebné určiť, či v kontexte nariadenia č. 650/2012 notár pri vyhotovovaní osvedčenia o dedičstve vykonáva funkcie justičného orgánu v zmysle článku 3 ods. 2 uvedeného nariadenia.
- 55 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor rozhodol, že z výkonu funkcií justičného orgánu vyplýva existencia oprávnenia rozhodovať vo vlastnej právomoci o prípadných sporných bodoch medzi dotknutými stranami (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. júna 1994, Solo Kleinmotoren, C-414/92, EU:C:1994:221, body 17 a 18). Aby bol orgán vzhľadom na špecifickú povahu činnosti, ktorú vykonáva, považovaný za orgán vykonávajúci funkcie justičného orgánu, musí mu byť zverená právomoc rozhodnúť prípadný spor (pozri v tomto zmysle uznesenie z 24. marca 2011, Bengtsson, C-344/09, EU:C:2011:174, bod 19 a citovanú judikatúru). O takýto prípad nejde, keď je právomoc príslušníkov právnických povolání závislá len od vôle účastníkov konania.
- 56 Preto je potrebné vychádzať z toho, že orgán vykonáva funkcie justičného orgánu vtedy, keď môže byť príslušný na rozhodovanie v prípade sporu v dedičských veciach. Toto kritérium sa uplatňuje bez ohľadu na to, či má postup vydávania osvedčenia o dedičstve sporovú alebo nespоровú povahu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. júna 2018, Oberle, C-20/17, EU:C:2018:485, bod 44).

- 57 V prejednávanej veci je potrebné konštatovať, že podľa § 1027 Občianskeho zákonníka notár osvedčuje dedičské práva dedičov voči tretím osobám, ktoré nie sú spôsobilými dedičmi, osvedčením o dedičstve v rámci nesporných dedičských vecí.
- 58 Toto osvedčenie o dedičstve môže podľa § 95c ods. 2 bodu 1 Notárskeho poriadku notár vydať iba na základe súhlasnej žiadosti dedičov. Notár *ex officio* overí skutkové okolnosti a podľa § 95e ods. 1 tohto kódexu vyhotoví uvedené osvedčenie len vtedy, ak nemá nijaké pochybnosti o svojej vnútroštátnej právomoci, o obsahu uplatniteľného cudzieho práva, o osobe dediča, o výške dedičských podielov a v prípade, ak poručiteľ stanovil vindikačný odkaz, aj o osobe, v prospech ktorej bol vindikačný odkaz nariadený a o predmete odkazu. Okrem toho podľa § 95e ods. 2 bodu 2 notárskeho poriadku je notár povinný odmietnuť vyhotoviť osvedčenie o dedičstve, ak okrem iného pri vypracovaní protokolu o dedičstve neboli prítomní všetci dediči.
- 59 Z týchto ustanovení vyplýva, že tieto notárske činnosti týkajúce sa vydávania osvedčenia o dedičstve sa vykonávajú na základe súhlasnej žiadosti zainteresovaných strán, pričom výsady súdu v prípade neexistencie dohody medzi stranami zostávajú nedotknuté, a to aj napriek tomu, že notári sú podľa poľských právnych predpisov povinní overovať dodržanie zákonom požadovaných podmienok na vydanie osvedčenia o dedičstve pod podmienkou, že nevykonávajú žiadnu rozhodovaciu právomoc.
- 60 Okrem toho je potrebné konštatovať, že podľa § 4 a 5 Notárskeho poriadku notári vykonávajú slobodné povolanie, ktoré ako hlavná činnosť zahŕňa poskytovanie viacerých odlišných služieb za odplatu stanovenú na základe dohody so stranami, a to v rozsahu sadzobníka.
- 61 Preto uvedené činnosti nemožno považovať za činnosti, ktoré tvoria súčasť funkcií justičného orgánu.
- 62 Keďže podmienky stanovené v článku 3 ods. 2 nariadenia č. 650/2012 sú kumulatívne, nie je potrebné určiť, či sú splnené ostatné podmienky stanovené v tomto ustanovení, pretože v tomto prípade nie je splnená podmienka výkonu funkcií justičného orgánu.
- 63 Preto vzhľadom na to, že osvedčenie o dedičstve, o aké ide vo veci samej, nie je vydané súdom v zmysle článku 3 ods. 2 nariadenia č. 650/2012, toto osvedčenie v súlade s bodom 32 tohto rozsudku nepredstavuje „rozhodnutie“ v dedičskej veci v zmysle článku 3 ods. 1 písm. g) tohto nariadenia.
- 64 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy je potrebné na druhú a tretiu otázku odpovedať, že:
- článok 3 ods. 2 druhý pododsek nariadenia č. 650/2012 sa má vykladať v tom zmysle, že nevykonanie oznámenia zo strany členského štátu o tom, že notári vykonávajú funkcie justičného orgánu podľa tohto ustanovenia, nie je určujúce, pokiaľ ide o kvalifikáciu týchto notárov ako „súdy“,
 - článok 3 ods. 2 prvý pododsek nariadenia č. 650/2012 sa má vykladať v tom zmysle, že notár, ktorý na základe súhlasnej žiadosti všetkých účastníkov konania pred notárom vyhotoví listinu, o akú ide vo veci samej, nepredstavuje „súd“ v zmysle tohto ustanovenia, a v dôsledku toho sa má článok 3 ods. 1 písm. g) tohto nariadenia vykladať v tom zmysle, že takáto listina nepredstavuje „rozhodnutie“ v zmysle tohto ustanovenia.

O prvej a štvrtej otázke

- 65 Vzhľadom na odpoveď na druhú a tretiu otázku nie je potrebné odpovedať na prvú a štvrtú otázku.

O piatej otázke

- 66 Svojou piatou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 3 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 650/2012 vykladať v tom zmysle, že osvedčenie o dedičstve, ako je poľské dedičské osvedčenie, vyhotovené notárom na základe súhlasnej žiadosti všetkých účastníkov konania pred notárom, predstavuje „verejnú listinu“ v zmysle tohto ustanovenia, ku ktorej vyhotoveniu môže byť pripojené tlačivo podľa článku 59 ods. 1 druhého pododseku uvedeného nariadenia zodpovedajúce tlačivu uvedenému v prílohe 2 vykonávacieho nariadenia č. 1329/2014.
- 67 Podľa článku 3 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 650/2012 „verejná listina“ je písomnosť v dedičskej veci, ktorá bola úradne vyhotovená alebo zaregistrovaná ako verejná listina v členskom štáte a ktorej pravosť sa jednak vzťahuje na podpis a obsah verejnej listiny a zároveň bola potvrdená orgánom verejnej moci alebo iným orgánom oprávneným na tento účel členským štátom pôvodu.
- 68 Okrem toho z odôvodnenia 62 tohto nariadenia vyplýva, že je potrebné prijať samostatný výklad pojmu „pravosť“ pokrývajúci celý rad prvkov, napríklad otázku pravosti listiny, formálne náležitosti listiny, právomoci orgánu, ktorý vyhotovuje listinu, a postup vyhotovenia listiny. Pravosť by sa mala vzťahovať aj na skutkové okolnosti, ktoré dotknutý orgán vo verejnej listine zaznamenal, ako je napríklad skutočnosť, že sa uvedené strany v daný deň dostavili pred orgán a že urobili uvedené vyhlásenia.
- 69 V tomto prípade ako uviedla poľská vláda sú notári v zmysle poľského práva oprávnení vydávať listiny v dedičských veciach a osvedčenie o dedičstve sa formálne registruje ako verejná listina. Okrem toho podľa § 95j zákona o notároch má toto osvedčenie rovnaké účinky ako právoplatné uznesenie o potvrdení nadobudnutia dedičstva.
- 70 Je tiež potrebné poznamenať, že v súlade s § 95e písm. e) Notárskeho poriadku, ako bolo pripomenuté v bode 58 tohto rozsudku, notár vykonáva overovanie, ktoré ho môže viesť k odmietnutiu vydania osvedčenia o dedičstve, takže pravosť tejto listiny sa týka tak jeho podpisu, ako aj jej obsahu.
- 71 Preto osvedčenie o dedičstve, o aké ide vo veci samej, spĺňa podmienky stanovené v článku 3 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 650/2012. Predstavuje teda verejnú listinu, ktorej kópia môže byť vydaná spolu s tlačivom podľa článku 59 ods. 1 druhého pododseku tohto nariadenia zodpovedajúcim tlačivu uvedenému v prílohe 2 vykonávacieho nariadenia č. 1329/2014.
- 72 Vzhľadom na uvedené je na piatu otázku potrebné odpovedať tak, že článok 3 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 650/2012 sa má vykladať v tom zmysle, že osvedčenie o dedičstve, o aké ide vo veci samej, vyhotovené notárom na základe súhlasnej žiadosti všetkých účastníkov konania pred notárom, predstavuje „verejnú listinu“ v zmysle tohto ustanovenia, ku ktorej vyhotoveniu môže byť pripojené tlačivo podľa článku 59 ods. 1 druhého pododseku tohto nariadenia zodpovedajúce tlačivu uvedenému v prílohe 2 vykonávacieho nariadenia č. 1329/2014.

O trovách

- 73 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

1. Článok 3 ods. 2 druhý pododsek nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 650/2012 zo 4. júla 2012 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a prijatí a výkone verejných listín v dedičských veciach a o zavedení európskeho osvedčenia o dedičstve sa má vykladať v tom zmysle, že nevykonanie oznámenia zo strany členského štátu o tom, že notári vykonávajú funkcie justičného orgánu podľa tohto ustanovenia, nie je určujúce, pokiaľ ide o kvalifikáciu týchto notárov ako „súdy“.

Článok 3 ods. 2 prvý pododsek nariadenia č. 650/2012 sa má vykladať v tom zmysle, že notár, ktorý na základe súhlasnej žiadosti všetkých účastníkov konania pred notárom vyhotoví listinu, o akú ide vo veci samej, nepredstavuje „súd“ v zmysle tohto ustanovenia, a v dôsledku toho sa má článok 3 ods. 1 písm. g) tohto nariadenia vykladať v tom zmysle, že takáto listina nepredstavuje „rozhodnutie“ v zmysle tohto ustanovenia.

2. Článok 3 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 650/2012 sa má vykladať v tom zmysle, že osvedčenie o dedičstve, o aké ide vo veci samej, vyhotovené notárom na základe súhlasnej žiadosti všetkých účastníkov konania pred notárom, predstavuje „verejnú listinu“ v zmysle tohto ustanovenia, ku ktorej vyhotoveniu môže byť pripojené tlačivo podľa článku 59 ods. 1 druhého pododseku tohto nariadenia zodpovedajúce tlačivu uvedenému v prílohe 2 vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) č. 1329/2014 z 9. decembra 2014, ktorým sa stanovujú tlačivá uvedené v nariadení č. 650/2012.

Podpisy